

Anul 59
Seria II-a Nr. 459
8 PAGINI — 15 BANI
Miercuri 10 oct. 1956

ALBINA

REVISTA SAPTĂMINALĂ A ASEZĂMINTELOR CULTURALE

Citiți în pag. 4-5:

Nici o zi pierdută în
bătălia însămnărilor
de toamnă!

(Reportaje din diferite regi-
uni ale țării).

În fotografie: unul din standurile expoziției deschisă în cadrul Tîrgului de Toamnă din Obor. Diferite planșe și exponate înlesnesc vizitatorilor să cunoască îndeaproape succesele obținute de colectivitățile și întovărășiții din regiunea București, în creșterea producției agricole.

În acest sfîrșit de septembrie s-a deschis în București Tîrgul de Toamnă organizat de către Statul Popular al Capitalei. Pe locul un-

de a fost altădată Tîrgul Moșilor, mii de oameni se perindă zilnic acolo, unii pentru a-și face cumpărături, alții pentru a da o raită în parcul distracțiilor — foarte variat — sau în bufetele și mustăriile ce s-au deschis cu acest prilej în incinta vechiului Obor.

În fiecare noapte, trenurile aduc mărfuri proaspete din diferite părți, iar zeci de căruțe descarcă produse atât de necesare gospodinelor în aceste zile calde de toamnă. E un spectacol din cele mai interesante, mai ales în zori de zi, cînd căruțele abia venite din diferite părți ale regiunii București își descarcă în Obor zarzavaturile, legumele, strugurii, cartofii, făina și mălaiul, carnea, uleiul, pentru ca atunci cînd se face de-a binelea z'ua să-i vezi pe săteni în fața numeroaselor gherete cu marfă ale bazarului „Garofița”. Întreprinderile comerciale de stat au adus aici numeroase și variate mărfuri necesare mai ales omului, de la țară începînd de la stambă, haine, încălțăminte și terminînd cu „cupoanele” atât de căutate. E o imagine sugestivă a schimbului dintre sat și oraș.

Am privit îndelung în bazarul „Garofița” la sătenii care făceau cumpărături, într-o dimineață. Își tîrguiau acolo lucruri de încălțăminte, unii încercau încălțăminte. Oamenii alegeau, pipăiau, întrebau pe vânzători și în cele din urmă se decideau. Nu mai stăteau la

toameală. Aici, în același loc, pe vremea Tîrgului Moșilor sătenii erau de-a dreptul înșelați de oameni cari un an întreg se pregăteau pentru asta. Ghetele pe care și le cumpăra omul acolo, erau adese ori din carton presat, din resturi de piele putredă. Căciula — vai de cel ce era surprins pe drum de vreo ploaie: ajuns acasă, semăna cu un hornar. Totul era putred și doar vopsea mai acoperea înșelătoria. Dar „chilipirurile” oferite oamenilor simpli din Obor? Tot soiul de șarlatanii organizați în bande ofereau amatorilor inele de tinichea, bine „aranjate” ca să pară

de aur, ceasornice care mergeau doar în mîna vânzătorilor, ori cei cu „uite bobul — nu e bobul” ca să nu mai amintim de cei cu „uite popa — nu e popa”. S-au schimbat însă vremurile: au dispărut șarlatanii, cei care altădată îi înșelau pe săteni. S-au schimbat și cei ce vin să petreacă, în Tîrgul de Toamnă cîteva ceasuri, fie în parcul distracțiilor, fie în restaurantele, bufetele și mustăriile din Obor.

Cîteva zile după deschiderea tîrgului a fost inaugurată în incinta Halelor Centrale Obor, Expoziția gospodăriilor agricole de stat și a gospodăriilor colective din regiune.

Expoziția ocupă centrul imens al halelor — cele mai mari hale din țară — pînă în fundul lor; standurile sînt despărțite prin pereți de lemn de compartimentele în care se vînd obișnuit diferite produse ce-și au acolo permanent vadul lor. Te întîmpină chiar de la intrarea în expoziție aerul festiv, culorile calde ale panourilor și lozincile sugestive. Pereții sînt acoperiți cu diagrame bine concepute și realizate de un colectiv de decoratori iscusiți. „Creșterea venitului obștesc” — iar alături „Folosirea creditelor de stat de către gospodăriile colective”. Stan-

durile din interiorul expoziției, aranjate cu gust și pricepere, conțin toate produsele gospodăriilor, începînd cu legumele și zarzavaturile și sfîrșind cu carnea, păsările, peștele, uleiul, vinul, mustul și țuica... Expoziția sectorului socialist al agriculturii din regiune are standuri în care sînt expuse produsele cele mai variate, în exemplare remarcabile, și alte standuri în care se vînd aceste produse. Zile de-a rîndul trenurile și căruțele au descărcat în depozitele halelor mărfurile gospodăriilor colective. Ele au fost ținute la o temperatură convenabilă pentru ca nimic să

nu se altereze, astfel că în ziua deschiderii expoziției au fost prezentate consumatorilor în condițiile cele mai atrăgătoare. Total curat, servit cu

grijă. Din mulțimea de produse de tot felul, să însemnăm aici exemplarele minunate ale dovlecilor aduși (o dată cu celelalte produse) de gospodăria agricolă de stat „Timpuri Noi” din Bolitori, raionul Roșiori. Un asemenea dovleac (pentru care bucureșteanul se dă în vînt) cîntărește peste 27 de kilograme.

Afară de produsele gospodăriilor, se desfac și cele aduse de colectivități, din prisosul veniturilor primite de ei pentru zilele-muncă prestate. Colectivitățile care au venit la expoziție cu produsele gospodăriilor și ale lor proprii, își au dormitorul lor special, chiar în hală, într-un sector amenajat cu tot ce le trebuie oamenilor. După ce-și vînd produsele, ei se îndreaptă spre „Garofița” sau în altă parte a tîrgului, unde-și cumpără cele de trebuință.

În întreg cartierul comercial al Oborului nu numai magazinele alimentare de stat sînt pline; cele de textile, cele cu tot soiul de produse industriale, au căpătat o clientelă nouă: colectivitățile și producătorii individuali, înainte de a se înalța spre casele lor, își fac aici ultimele lor cumpărături. Depozitele sînt mereu alimentate cu mărfuri potrivite cerințelor.

Toată luna octombrie, Oborul va trăi sub pecetea aceasta a lumii vii și pitorești din Tîrgul de Toamnă.

D. ALEXANDRESCU

TÎRGUL DE TOAMNĂ DIN OBOR

Deschiderea Expoziției
sectorului socialist
al agriculturii din regiunea
București

CINCIZECI DE ARI

Motto: „Viața știu că nu e horă
Dar nici munca nu e chin
Dacă vezi că-n orice oră
Face traiul mai senin”.

(Din programul brigăzii artistice
de agitație din comuna Ciurea-Iași).

Și cînd te gîndești cită bătaie de cap
numai pentru 50 de ari, ar spune
unii care nu se îndeletnicesc cu
plugăritul.

Noroc însă că directorul căminului cul-
tural din comuna Ciurea-Iași, Constantin
Cănanău, și nu numai el, nu este de acea-
să părere.

Împreună cu președintele sfatului popu-
lar și inginerul agronom a socotit că pă-
mîntul semănat peste plan de țărani,
unul 10 ari, altul 50 ari, fiecare citare
posibilitatea, ar veni la un loc cam 20
de hectare.

De ce să nu le însămînțeze și pe a-
cestea? Pentru asta însă, trebuie să-i
convingă pe oameni. Și a pornit-o grab-
nic pe la casele gospodarilor.

Știi de unde a început vorba cu Cons-
tantin Partenie? N-o să credeți, dar a-
flați că de la „Loto Central”. Partenie e
un jucător pasionat. A și cîștigat de cite-
va ori, dar omul de toate un bun gos-
podar. A avut planificat să însămînțeze
80 ari cu grîu. Le-a însămînțat și încă
cu grîu bun, cu bobul mare și rodnic,
în care a împrumutat pentru sămînță
și unor consăteni ca alde Pricop, Crețu,
Palade. Partenie ar putea însămînța
însă mai mult și pentru asta a venit la
el Cănanău.

Ce e drept la Loto a cîștigat Partenie,
dar datorită norocului. Există însă o sur-
să de cîștig sigură — pămîntul. Soco-
teala e simplă. Va sămînța mai mult, va
obține mai multe bucate pentru familia
lui și va avea și de vîndut. Cam în feiul
acesta i-a vorbit directorul căminului.

După o discuție ne prea îndelungată
Cănanău a trecut la altă gospodărie.
Partenie se hotărîse să însămînțeze încă
50 de ari.

A. C.

Țigancă cu copil

pictură de Sztarmy Popp Carol

CARTI NOI

LITERATURA POLITICA

V I. Lenin: Despre dezvoltarea in-
dustriei grele și electrificarea țării
— Colecția „Biblioteca marxist-
leninistă” — E.S.P.L.P
220 pag. — 3.15 lei

x x x: Marea Revoluție Socialistă
din Octombrie — începutul unei
ere noi în istoria omenirii; Avin-
tul revoluționar în România;
Crearea P.C.R. victorie istorică a
leninismului asupra oportunismu-
lui și reformismului în mișcarea
muncitorească din România —
E.S.P.L.P
72 pag. — 1.30 lei

x x x: Lupta P.C.R. împotriva fas-
cizării țării pentru fărîmarea Fron-
tului popular antifascist (1934—
februarie 1938) — Colecția „În
aiutorul celor ce urmează cercu-
rile de studiere a istoriei P.M.R.”
— E.S.P.L.P
32 pag. — 0.40 lei

x x x: Armata Republicii Populare
Romine — apărătoare a păcii și a
cuceririlor revoluționare ale po-
porului român — E.S.P.L.P
64 pag. — 0.75 lei

In atenția directorilor de cămine culturale

Următoarele conferințe vor fi trimi-
se de Direcția Generală a Așezămîn-
telor Culturale pe lunile noiembrie și
decembrie 1956:

NOIEMBRIE

Situația internațională (în limbile
romină, maghiară, germană); a 30-a
aniversare a Marii Revoluții Socialis-
te din Octombrie (conferință ARLUS
în limbile romină, maghiară, ger-
mană); De ce n-am înscris în înto-
vărășire (în limbile romină, maghi-
ară, germană); Prevenirea afecțiunilor
aparaturii respirator la copii (elabo-
rată de Centrul de Educație Sani-
tară); Cum să îngrijim animalele
pentru a obține o producție sporită
de lapte (în limbile romină, maghi-
ară, germană); Anton Pann, popu-
larizator al folclorului românesc.

DECEMBRIE

Situația internațională (în limbile
romină, maghiară, germană); A 9-a
aniversare a proclamării R.P.R. (în
limbile romină, maghiară, germană);
Ziua Constituției sovietice (conferință
A.R.L.U.S. în limbile romină, maghi-
ară, germană); O gospodărie colectivă
milionară (în limbile romină, ma-
ghiară, germană); Să cultivăm cit
mai multe legume (tematică în lim-
bile romină, maghiară, germană);
S.M.T.-urile puternice sprijin al țără-
nimii muncitoare în lupta pentru ob-
ținerea de recolte bogate (tematică
— în limbile romină, maghiară, ger-
mană); Gr. Alexandrescu, poet și fa-
bulist progresist al poporului nostru;
H. Heine, unul dintre cei mai mari
poeturi germani (în limbile romină,
germană).

AMINTIREA

O zi rece și senină. Prima zi rece
din toamna acestui an. Pe ulița
Podarilor un om cu mustața că-
runtă pășește rar și apăsător. Se duce la
ceal de-a 7-a sesiune a sfatului popular
al comunei. Sub podetel pe care trece,
curge lin o apă cristalină în care se
răsrîng primele raze ale soarelui de
dimineață. Omul se oprește o clipă și
clatină gînditor din cap. Așa se oprește
ori de cite ori și se întimplă ca pașii
să-l poarte pe aici. E o amintire mai
veche, care stăruie în mintea bătrînului
Gheorghe Ștefănescu.

Ce limpele, ce domolită e astăzi apa
pîrîului Prodila! Și cum își mai purta
suvoaiele turburi, cum se revărsa spu-
mezindă inundînd comuna, lăsînd în
urma ei ochiuri stătute, în care băieții,
zvrîleau cu pietricele ochind căpățînele
holbate ale broscuțelor. Lăsa apa în
urma ei mlaștini putrede care se întin-
deau pe 140 hectare de pămînt ro-
diu! Le fura hăpșina omului, le dă-
ruia broscuțelor și șerpilor de baltă.

Moș Gheorghe Ștefănescu își aduce
bine aminte de vremurile acelea nu
prea îndepărtate. Ce bine că n-au ră-
mas decît în amintire. Ascultă acum
clipocitul apei de sub picioarele lui. Au
domolit-o oamenii, săpîndu-i canalul
de 2 km. lungime Canalul „23 Au-
gust”. Așa i-au pus numele în cinstea
marelui sîrbătorii în ajunul căreia au
șters una din amintirile triste ale tre-
cutului blestemat. Moș Gheorghe se
gîndește acum cu cită rîvnă muncea
întreaga comună din zorii zilei cînd
linia aceea unde cerul se unește cu pă-
mîntul, părea tivul de o gheață tran-
dăfirie, pînă tîrziu noaptea cînd prind
a cînta cocosii.

În clădirea luminoasă a școlii-
tov. Tudor Ștefan, vicepreședin-
tele sfatului popular, deschizînd
cea de-a 7-a sesiune a sfatului popular
al comunei Podari din raionul Cra-
iova, face analiză de muncii în campania
de însămînțări.

Pînă la data de 6 octombrie planul
însămînțării a fost îndeplinit în pro-
porție de 31 la sută. S-au evidențiat,
îndeosebi, membrii întovărășirii „Dru-
mul lui Lenin”. Marin St. Bădean și
Mandache Spînu de Prîdă, au îndeplinit
planul pînă la data de 3 octombrie. Nu
s-au lăsat mai prejos nici cei de la
„Flacăra Proletară” nici cei de la
„Aurel Setu”.

Într-un colț al sălii, moș Gheorghe
Ștefănescu ascultă cu atenție cuvintele
vicepreședintelui care anunță acum
deschiderea Lunii prieteniei romino-so-
vietice. Propune o săptămînă record în-
tre 8—15 octombrie, săptămînă în care
planul însămînțării va fi îndeplinit
în proporție de sută la sută! Aplau-
zele entuziaste sînt răspunsul la pro-
punerea vicepreședintelui. Aplaudă a-
ceiași oamenii care cu puțină vreme în-
urmă au săpat în cinstea marelui sîrbă-
torii canalul „23 August”. Aplaudă a-
celeași mîini care au minuit tirnăeopul
și hirleții...

Aplaudă și moș Gheorghe Ștefănes-
cu. Oamenii comunei îl stimează și-l
iubesc. Pe cele 4 hectare de pămînt ale
sale moșul aplică metodele sovietice de
cultivare a pămîntului. El a fost primul
în comună care a semănat grîul în
cruce.

Și acum, în sala aceasta luminoasă
record în oamenii vorbesc de săptămîna
în care în cinstea prieteniei romino-so-
vietice, de bătaia însămînțării, moș
Gheorghe își aduce aminte fără să
vrea de vremurile tinereții lui, de lip-
suri și mizerie de smîrcurile lăsate de
apa Prodilei...

— Ce părere ai, moș Gheorghe? —
îl întrebă vicepreședintele

— Păi, eu zic. — răspunde vioi mo-
șul. — că așa precum în cinstea elibe-
rării noastre am săpat mîndrețea de
canal, acum, în cinstea prieteniei cu
cei ce ne-au eliberat să terminăm cu
succes și însămînțările.

Răsună aplauze. Amintirea vremu-
rilor apuse pălește. Moșul aplaudă și
el. Nu aplaudă propriile sale cuvînte.
Nu. Aplaudă biruințele de azi și de
mîine.

D. MIHAIL

Dorina și Traian mîncaseră în gra-
bă și se pregăteau să plece la
căminul cultural. În prag îi opri
mama lor, Aurelia Florea.

— Iarăși copii? Nu vă mai potoliți
de loc?

— Repetăm mamă! — o lămuri Do-
rina. Concursul bate la ușă și mai a-
vem de lucru cu piesa noastră.

— Și ce piesă o să jucați?

Dorina începu să-i explice:
— „Zestrea Henuței” îi zice piesei.
Eu sînt Henuța și zestrea mi-o dă
gospodăria colectivă, iar Florea joacă
rolul unui brigadier.

Tot vorbind ajunseră în poartă, toc-
mai cînd trecea pe acolo Gheorghe
Radu — directorul căminului cultural
din comuna Biled (Timișoara). Auzin-
du-i pe tineri discutînd cu bătrîna des-
pre piesă, se opri, vădit interesat.

Dorina tocmai povestea subiectul
piesei. Adesea dădea și replicile de
parcă ar fi fost pe scenă. După ce Do-
rina termină de povestit, directorul
căminului cultural spuse așa într-o
doară:

— N-ar fi rău dacă și în viață Do-
rina ar avea o asemenea zestre...

Aurelia îi aruncă o privire scurtă,

ZESTREA Henuței

repezită De unde știe Gh. Radu că pe
ea tocmai asta o frămîntă — să ma-
urce o treaptă de la întovărășire, unde
e membră acum, la gospodăria colec-
tivă? Să se alăture și ea familiei colec-
tivistilor care s-a mărit anul acesta cu
peste 200 de familii. Recolta colectivă
a fost mai mare decît cea a întovă-

Al IV-lea Concurs al echipelor artistice de amatori

rășișilor și cu mult superioară celei
culese de țărani cu gospodărie
individuală. Sînt fapte de netăgăduit
și în fața cărora — cum se spune prin
partea locului — „jos pălăria”.

Colectiva a obținut la hectar 1702 kg.
de grîu, 2000 kg de orz, 1412 kg. de
ovăz, 17.000 kg. de cartofi. În casele
colectivistilor au intrat primele roade

ale muncii — avansul de 40 la sută.
Ioan Toman și nevastă-sa Ecaterina
care au avut 330 de zile-muncă, au
primit 900 kg. de grîu 660 kg. de
cartofi și alte produse, și peste 2.300
lei.

— Frumoasă zestre pentru Henuța
noastră din piesă sau pentru Dorina
dumitale, încheie directorul căminului
dîndu-și seama că se cam lungise la
vorbă și oamenii îi așteaptă la repe-
țiție.

— Acum hai să mergem — se adre-
să de astă dată celor doi tineri. Tre-
buie să cîștigăm întrecerea! (E vorba
de întrecerea între creșterea lăptelui
din Biled, Beșenova Nouă, Satchinez și
Bodoni în legătură cu pregătirea pen-
tru concurs).

Și în timp ce în sala căminului cul-
tural se desfășoară repetiția, Aurelia
Florea tot mai stă în poartă casei
și murmură îngîndurată:
„Zestrea Henuței, zestrea Dorinei... Să ne mai
gîndim... În orice caz...”

Această ultimă frază o lăsa netermi-
nată. Ce a vrut să spună, nu se știe.
Dar poate o să ne dăm seama în cu-
rînd cînd se vor primi noi familii în
gospodăria colectivă.

A. CROITORU

Intovărășiri vecine - REALIZĂRI FELURITE

Îndată ce scapă din chinga munților din adincul cărora harnicii mineri de la Lupeni și Petroșani scot la lumina zilei zeci și zeci de vagoane de cărbuni, Jiul își lărgeste albia, își domolește pasul și în apropiere de Tîrgu Jiu lasă de-o parte și de alta a malurilor sale o luncă frumoașă cu pământ roditor.

Pașii mă poartă pe luncă, pe-un drum de țară. Pe marginile drumului se întind două tarlale, de pe care s-a cules de curînd porumbul. N-au mai rămas decît ciuturii cocenilor tăiați. Pe o tarla cocenii sînt mai groși și mai puternici decît pe cea altă. Care să fie oare explicația? Muncă s-a depus și într-o parte și în alta. Pămîntul este același.

Deodată atenția mi-e atrasă de un pîlc de oameni gălăgioși, care au apărut dintr-o văiușă. Alții că leșiseră să-și alegă locul pentru tarlaua unei noi întovărășiri (a patra din comuna Curtisoara, raionul Tîrgu Jiu). La nedumerirea mea despre felul deosebit al cocenilor de pe cele două tarlale, unul din ei se grăbi să-mi răspundă:

— Cocenii sînt deosebiți fiindcă și recoltele au fost deosebite. Tarlaua cu cocenii mai groși și mai frumoși este a întovărășirii agricole „Cel de al doilea Congres al P. M. R.”. De aici s-au scos peste 2.000 kg. de porumb la hectar. Cealaltă tarla este a întovărășirii „Tudor Vladimirescu” care a dat doar 1200-1300 kg. Dincolo de ele este și a treia tarla, a întovărășirii „8 Martie”, care a obținut o producție de mijloc: mai puțin decît prima întovărășire și mai mult decît a doua.

— La prima vedere, s-ar zice că pămîntul e la fel și la unii și la alții, îmi spune un altul. Dar dacă te uiti mai bine, nu-i chiar așa. Pămîntu-ți dă, da-n gură nu-ți bagă. Și apoi, degeaba îi tot ceri mereu, dacă nu-i dai nimic. Ajută-l cu gunoi și cu ce-i trebuie, și să vezi cum te ajută și el.

Incet, incet, află toată „talna” acestor recolte diferite. Cei de la întovărășirea „Tudor Vladimirescu”, de 5 ani de zile de cînd și-au unit pămînturile, n-au mai dus nici o căruță de gunoi pe cîmp. Cauza acestei neglijări e ușor de aflat. Oamenii au intrat în întovărășire numai cu o mică parte din pămîntul lor. Astfel, avînd cea mai mare parte din pămînt în afară, fiecare dintre ei și-a dus gunoiul pe pămîntul său, din sectorul individual, și nu pe tarlaua întovărășirii. Deși întovărășirea aceasta este cea mai veche din comună, numărul membrilor săi este cel mai mic: 27 Zilele trecute Gheorghe Tărchilă și-a prezentat cererea de a ieși din întovărășire, spunînd: „Am venit aici cu gîndul să fac ceva. Dar dacă merge tot așa, n-are rost să mai stau degeaba...”

— Eu zic că n-are dreptate, intervine întovărășitul Ion Tețileanu. N-are dreptate pentru că nea Gheorghe Tărchilă e învățat să-i cam pice totul de-a gata. Dar și noi sîntem vi-

novăți pentru că n-am pus cu toții umărul la o mai bună organizare a muncii. Nu ne-am sfătuit mai des între noi și nu ne-am ajutat mai mult unii pe alții. Cu toate astea, întovărășirea noastră n-o să se destrame. Ba mai mult! N-o să ne lăsăm nici noi mai prejos de-acuma, chiar dacă alții mai tineri ca noi, ca întovărășitul de la „Cel de al doilea Congres al P.M.R.” ne-au luat-o înainte.

Intr-adevăr, la întovărășirea aceasta mai tinăra, lucrurile stau cu totul altfel. Oamenii sînt organizați pe brigăzi. O brigadă este alcătuită din 9-11 membri care au casele vecine sau sînt de pe aceleași ulițe, pentru a se putea aduna mai repede și înțelege mai bine. Cînd președintele întovărășirii, Danciu Nicolae, spune: „Miine trebuie să facem cutare lucru”, ei nu pregetă. Lucrînd cu mașini și după metode înaintate, au obținut cu 450 kg. de grîu la hectar mai mult decît cei din sectorul individual. Deosebirea la porumb este și mai mare. Întovărășitul Pompiliu Vilceanu de la întovărășirea „8 Martie” a scos de pe 0,80 hectare abia 6-800 kg. de porumb, în timp ce Dumitru Bruciu, de la întovărășirea „Cel de al doilea Congres al P.M.R.” a scos

numai de pe 0,66 hectare peste 1.500 kg.

Oamenii din această întovărășire au adus în tarlaua cea mare mult mai mult pămînt decît și-au oprit în afară. Deși întovărășirea e tinăra, numărul membrilor a crescut de la 18 familii, cîte erau la început la 49. La sediul întovărășirii au început să se strîngă acum noi cereri, în care oamenii cer să transforme întovărășirea lor în gospodărie agricolă colectivă. Aile cereri, care n-au fost încă aduse, stau împăturite în cite un buzunar, pînă cînd amîndoi soții se înțeleg și semnează. O astfel de cerere se află și la bătrînul Bălo Marin. Bătrînul s-a dus de curînd în fruntea unui grup de întovărășiti din comună, tocmai în raionul Segarcea. În vizită la colectivității din Valea Stănciului. Despre elte a văzut moșul acolo, a tot povestit vecinilor seri de-a rîndul și mai ales babelul, cu care tot se mai cîndănește pentru semnătură.

— Da' pînă la urmă trebuie să-și dea cuvîntarea, spune moșul, că doar n-o să mă lase tocmai acum, la bătrînețe...

Pretutindeni, la cîmin la stat, acasă, oamenii discută, se frămîntă, se dămiresc. Mulți din ei privesc cu drag și încredere realizările întovărășirii „Cel de al doilea Congres al P.M.R.”

Avînd în față asemenea pildă vie, celelalte două întovărășiri își pot organiza mai bine munca, se pot dezvolta mai armonios și pot trece și ele, cu timpul, la o formă superioară de muncă, la gospodăria colectivă. Aceasta va fi cu pulînță cu atît mai mult cu cît oamenii sînt din aceeași comună, se cunosc bine unii pe alții, și nu e de crezut să fie vreunul printre ei care să nu dorească belșugul.

PETRE POPA

Reportaj
de
VERONICA
DRĂBUȘANU

AGRONOMII au schimbat pămînturile

...Tare-i săracăcios pămîntul nostru, nu-i chip să-i storci o boabă mai mult... așa au gîndit și au spus ani de zile mai toți plugarii de prin părțile Leordenilor, despre ogoarele lor.

De la o vreme însă, oamenii au început să nu mai cugete ca odinioară. Schimbarea aceasta își are și ea o poveste a ei, reală și interesantă.

Intr-o bună zi, acum 5 ani, se înfiripă și în Leordenii din regiunea Pitești o gospodărie colectivă. Roadele obținute în colectivă (deși nu se prea aplicau aici metode agrotehnice diferențiate și înaintate) începeau să fie din an în an tot mai mari față de ale celor rămași în afară. Acest fapt îi făcu pe mulți să-și schimbe gîndurile de dinainte cu privire la rodnicia pămînturilor. Dar mai erau destui care dădeau încă vina pe soiul rău de pămînt, argilos și acid. „Iar dacă se împlință ca gospodăria colectivă să dea roade bogate, ziceau, asta e din pricină că li s-au nimerit colectivștilor taman locurile cele mai bune.”

Iată însă că au venit atunci în sat cîțiva oameni cu carte în ale culturii pămîntului. S-a născut astfel în Leordenii — acum doi ani — un punct agricol. Constantin Nicolae, inginer agronom șef al punctului agricol, împreună cu Marin Miu, tehnician agronom și Valentina Nicolaescu, tehnician zootehnist, s-au sfătuit în fel și chip, și au găsit cu cale ca, pe lîngă îndrumarea zilnică la fața locului, să facă și citeva loturi demonstrative. Și, cum colectivștii din Leordenii nu s-au dat îndărăt de la această inițiativă, au primit bucuroși să se „încearcă” metode înaintate chiar pe tarlalele lor și chiar pe locurile cele mai săracăcioase.

S-au semănat așadar, în toamna trecută, vreo 10 hectare cu grîu în rînduri încrucișate (după ce mai întii s-a arat adînc ogorul și s-a îngrășat cu cît mai mult gunoi de grajd) și apoi, în cursul anului, s-au respectat toate celelalte reguli agrotehnice. Astfel, — cu tot pămîntul sărac — s-au obținut de pe acest lot 1.200 kg. de grîu la hectar, adică cu 300 kg. mai mult decît restul grîului din colectivă ce a fost semănat obișnuit, în rînduri drepte, și cu vreo 600 kg mai

mult față de grîul obținut de marea parte a țărănilor muncitori cu gospodărie individuală. Apoi, în primăvară, s-a semănat și porumb hibrid, în cuburi așezate în pătrat. A fost aleasă o parcelă de 14 hectare de teren (care nu se deosebește cu nimic de celelalte ale sătenilor) și pe care fusese mai înainte grîu. După evaluările făcute acum, se pare că se vor culege de pe acest loc cel puțin 4.000 kg de boabe la hectar. Adică cu vreo 3.500 kg. la hectar mai mult decît ceea ce au să obțină în medie, țărăni muncitori din raza punctului agricol.

Colectiviștii au fost îndrumați, de asemenea, de către punctul agricol cum să facă plantarea de vară a cartofilor, cum să polenizeze floarea-soarelui, cum să insilozeze porumbul furajer. La livadă le-au arătat agronomii de ce nu dădeau pomii recoltă bogată, de ce nu rodeau în fiecare an și cum să facă să mărească recolta. Acum, la cules, s-au obținut cite 40—50 kg. de prune și cite 100—150 kg. de pere la fiecare pom. Aceasta, desigur, datorită faptului că au arat pămîntul din livadă de-a curmezișul dealului, că i-au dat îngrășăminte din belșug ca să-l afineze, și ceva var ca să-i taie din aciditatea ce făcea să îngâlbească frunzele de pom, că au stropit pomii de patru ori și au făcut toate celelalte lucrări la timpul lor.

În același timp, agronomii de la punctul agricol i-au ajutat și pe mulți țărani muncitori cu gospodărie individuală, ca Petre Cărciumărescu, Nicolae Drăghici, Mircea Manolescu, Gheorghe Trofim și alții, să-și cultive ogoarele după aceleași metode. Așa se face că, chiar și de pe aceste loturi s-a reușit să se obțină recolte mari, deși nu chiar ca acelea obținute de pe loturile colectivștilor. Sfătuirii de la punctul agricol însă n-au trecut cu vederea această diferență de recoltă. Ei i-au lămurit pe țărani că recoltele mai mari obținute pe loturile demonstrative din colectivă sînt rezultatele muncii cu mașinile agricole pe suprafețe întinse, nefărâmițate de haturi, și pe care se pot aplica cu ușurință toate metodele înaintate.

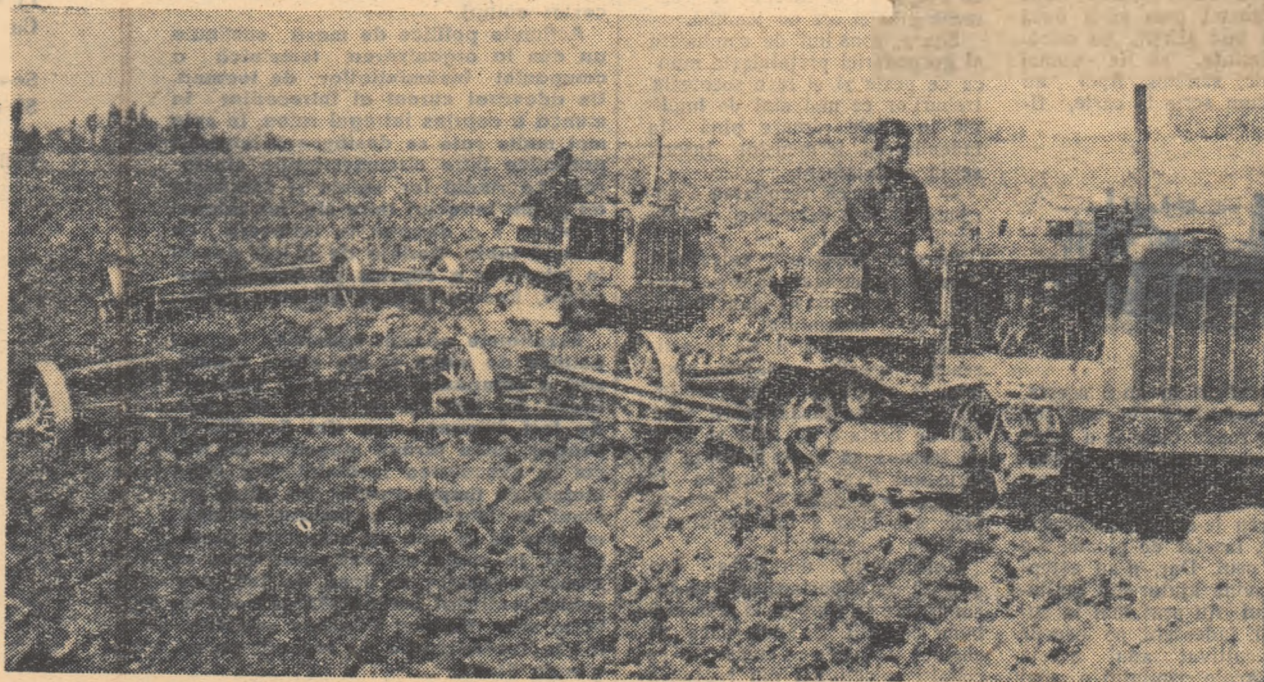
Truda agronomilor n-a fost zadarnică: mai toți gospodarii au început să aplice metodele agrotehnice în fiecare comună din raza punctului agricol a luat ființă cite o gospodărie colectivă sau întovărășire și nenumărate cereri continuă să se facă zi de zi... Constantin Nicolae, Marin Miu și Valentina Nicolaescu își continuă și acum munca cu aceeași dragoste, ca să se obțină în anul viitor, pe raza punctului lor agricol, o recoltă și mai bogată. De aceea sînt prețuiți în mod deosebit de gospodarii din Leordenii, agronomii acestui punct agricol.

Și-au unit terenurile

Experiența regiunii Galați în ceea ce privește tarlalizarea pămîntului a devenit cunoscută și în comuna Deleni din raionul Vaslui, regiunea Iași. Nu de mult la sfatul populației, comuna a avut loc o ședință cu toți deputații, salariații sfatului, și fruntașii recoltelor bogate de aici. Prin munca de lămurire, prin adunările ținute la cîminul cultural, precum și prin alte forme de agitație, în scurt timp s-a reușit să se delimiteze în toată comuna 8 tarlale în suprafață de 200 hectare, ce vor fi însămînțate cu grîu. Numărul țărănilor muncitori care au intrat cu pămîntul în tarlale se ridică la 380.

Țărăni muncitori Nicolae Marcu, Ion M. Damian, Gheorghe S. Blăuță și alții au început însămînțarea grîului pe noile tarlale.

VICTOR VASILIU
corespondent voluntar

Prin discuire pămîntul uscat și bolovănos poate fi fărîmițat și pregătit astfel pentru însămînțări. În fotografie: tractoriștii Grigore Țircovu și Constantin Comanescu, de la secția Aliceni a g.a.s. Buzău, discută arătura de curînd făcută. Muncind cu sîrg, ei reușesc să întrecă în fiecare zi norina cu 2-3 hectare.

LA SFAT CU DEPUTATUL

LA SFAT CU DEPUTATUL

Iosif Grădinaru este colectivizat de vreo patru ani de zile. Anul acesta a fost ales deputat în circumscripția a 6-a electorală din comuna Hoghilag, raionul Sighișoara, și de atunci s-a obișnuit ca săptămânal să-și strângă alegătorii și să stea de vorbă cu ei.

— Vreți să cîștigăm întrecerea patriotică și în campania de însămînțări? I-a întrebat deputatul pe sătenii adunați mai serile trecute la el acasă.

— Vrem, cum să nu vrem, — au răspuns mai mulți.

— Bine, atunci luați aminte la ceea ce scrie în această cărțuție.

Și deputatul Iosif Grădinaru începu să citească rar din broșura dată de tehnicianul Andrei Schobel. Scria aici cum trebuie pregătită sămînța de grâu și terenul pentru însămînțat, precum și despre timpul cînd e bine să fie semănat grîul. Din cînd în cînd deputatul se oprea și mai dădea unele lămuriri. Așa, de pildă, le arătă pe îndelete de ce pentru regiunea lor soiul de grâu „Bankut” este mai productiv decît soiul „Odvoș”. Gospodăria lor colectivă a cultivat pînă acum grâu din soiul „Odvoș”, însă acest soi s-a dovedit prea slab la pai. Anul acesta din cauza ploilor și furtunilor, o parte din grâu din soiul „Odvoș” a fost culcat la pămînt. De aceea consiliul de conducere a propus adunării generale să se restrîngă suprafețele semănate cu grâu din acest soi, nepotrivit cliimei lor locale. Se va mări lotul semicer la 10 hectare; această suprafață va fi însămînțată cu grâu din soiul „Bankut”, mai rezistent la cădere.

...După prelucrarea broșurii oamenii începură să pună întrebări.

— Pe mine mă primește să aleg grîul la selectorul cu motor al colectivei? se auzi vocea lui Ion Stanciu.

— Da' mie-mi dă o sămînță-

toare cu împrumut? se interesă Maria Deac.

— Vă ajutăm pe toți, oamenii buni, răspunse deputatul, că doar avem cu ce. Pînă acum noi am și selecționat vreo 8.000 kg. de grâu ale gospodărilor din afară a colectivei. Însă să știți un lucru: cei care aveți grâu murdar și de calitate proastă ar fi bine să-mi spuneți. Eu vă trec pe listă și peste cîteva zile puteți să vă duceți să-l schimbați la baza de recepționare din Dumbrăveni.

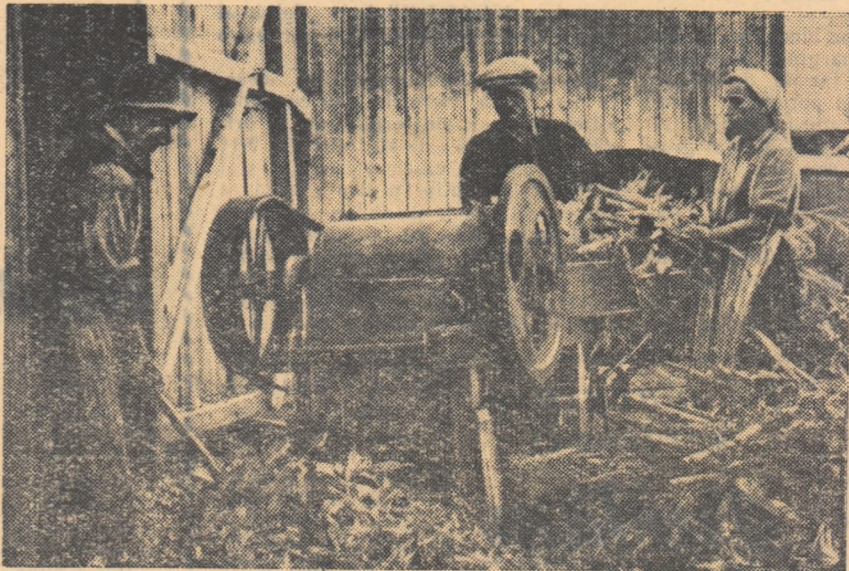
Ion Stanciu n-a avut încotro. S-a înroșit puțin la față, dar și-a spus păsul. Grîul lui e șiștav și cu multe corpuri straine. Nu a scos decît 1.000 kg. la hectar. Tot cam atîta a obținut și Maria Deac. De aceea și ea a cerut să fie trecută pe listă. Anul acesta nu vor mai semăna grîul cu mîna, ci cu mașina împrumutată de la gospodăria colectivă. Și îl vor semăna nu la 25 octombrie, așa cum au făcut anul trecut, ci mai devreme.

— Muierea asta a mea mă tot îndeamnă să-ți mai pun o întrebare, zise în cele din urmă Lazăr Costea. Cîcă ar vrea să știe mai bine cum ne-om ajuta noi cu Maria Deac, care nu are atelaj.

Deputatul fu bucuros de întrebarea pusă. El a arătat că intrucît cele mai multe grîne vor fi semănate în porumbiște este bine ca porumbul să fie tăiat cu coceni cu tot ca să se elibereze locul. Lazăr Costea va putea termina destul de repede culesul porumbului, dacă va fi ajutat și de Maria Deac căreia în schimb îi va ara și însămînța terenul.

— Așa ar fi bine să se ajute și ceilalți oameni din circumscripția noastră electorală, adăugă deputatul. Iar dacă va mai rămîne cîteva în urmă, apoi eu îl voi ajuta cu dragă inimă. Vreau să păstrăm mai departe drapelul de circumscripție fruntașă pe comună.

ION BELCIUGAN

Se toacă porumbul pentru însămînțat la gospodăria agricolă colectivă „1 Mai” din comuna Șercaia, raionul Făgăraș.

CUM A AJUNS RAIONUL NOSTRU FRUNTAȘ

În mod normal, în raionul nostru aşezat în apropierea zonei muntoase, perioada de vegetație a plantelor este mult mai scurtă. În acest an ploile din primăvară, lipsa de precipitațiuni din timpul verii, bruma care s-a abătut mult prea devreme, au îngreunat desfășurarea stringerii recoltelor și a însămînțării culturilor de toamnă. Totuși, nu ne-am lăsat copleșiți de greutate. Unele măsuri agrotehnice luate din vară s-au dovedit binevenite. Astfel, de îndată ce se făcea recoltarea culturilor de păioase, terenurile erau dezmirișite. Planul la dezmirișiri s-a realizat pe întreg raionul în proporție de 118 la sută. De asemenea, s-au executat arături adînci de bună calitate, pe o suprafață de 8.983 ha. Aceste lucrări ne-au fost deosebit de folositoare. Deoarece în perioada de toamnă vremea s-a menținut secetoadă și terenurile stabilite pentru însămînțările de toamnă nu mai puteau fi arate, noi am sfătuit gospodăriile colective și pe țărani muncitori să folosească pentru rămănturile de toamnă terenurile care fuseseră dezmirișite sau arate.

O mare atenție am acordat asigu-

rării și pregătirii semînțelor în vederea însămînțării. Astfel, prin bazele de recepție au fost schimbate 83 tone de semînțe necorespunzătoare, cu semînțe recunoscute din solurile cu producție verificată. În raion au fost organizate un număr de 87 centre de condiționat.

Majoritatea terenurilor din raionul Făgăraș au o fertilitate scăzută și pentru a scoate recolte mari, pe lângă celelalte lucrări pregătitoare, se impunea îngrășarea terenurilor rezervate însămînțării de toamnă cu gunoși de grajd și îngrășăminte chimice. Cu toată aglomerarea muncilor de toamnă, n-am renunțat la această importantă lucrare. Ascultînd de sfaturile agronomilor, gospodăriile colective, întovărășirile agricole și țărani muncitori din raion au folosit, pînă în prezent, pentru îngrășarea terenurilor destinate semănăturilor de toamnă 173.675 tone de gunoși de grajd și 47 tone de îngrășăminte chimice.

Seceta reținea pe unii dintre țărani muncitori să treacă la însămînțările de toamnă de la 15 septembrie, așa cum se stabilise. În cadrul conferințelor ținute la căminele culturale, ca și în toată munca dusă pe teren, agitatorii din fiecare sat, activiștii trimiși de la raion, inginerii și tehnicienii agricoli au venit cu multe exemple care dovedeau rolul însemnat al însămînțării la timpul stabilit. Exemplele date puteau fi ușor controlate de fiecare gospodar. Astfel s-a arătat că dacă înțovărășirea agricolă din Hirseni a scos 2.400 kg. de grâu la hectar, iar gospodăria colectivă din satul Hălmeag a realizat 1.900 kg. de orz de toamnă la hectar, această se datorește și faptului că ele au însămînțat la timp terenurile destinate acestor culturi.

Acțiunile politice de masă susținute au dus la organizarea temeinică a campaniei însămînțării de toamnă. Un adevărat curent al întrecerilor în muncă a cuprins întregul raion. În cele mai multe sate se desfășoară întreceri patriotice între circumscripțiile electorale. La rîndul lor, satele și comunele au pornit întreceri între ele, iar raionul Făgăraș s-a angajat în întrecere cu raionul Sibiu. Dorința de a ține primul în întrecere a cuprins pe fiecare gospodar, fiecare unitate agricolă socialistă.

Rezultatele acestei temeinice munci politice de masă și ale bune organizări a campaniei de toamnă, cum era firesc, au fost cit se poate de bune. Au fost comune, cum sînt Șercaia și Drăguș, unde țărani muncitori au trecut la executarea însămînțării chiar înainte de timpul stabilit. Pe întreg raionul, la data de 5 octombrie, se însămînțase 80 la sută din suprafața planificată. În unele comune, între care se numără Veneș și Ucea de Jos, procentul realizării însămînțării trece de 90 la sută. Raionul Făgăraș este fruntaș la însămînțările de toamnă pe regiunea Stalin.

Ing. agr. ALEXANDRU ONIGA
șeful secției agricole a sfătului popular raional Făgăraș.

Noi am terminat

Colectivul nostru de muncitori a reușit să termine mai bune condiții de muncă, în așa fel încît să-și îndată ce s-au sfîrșit muncile stre pregătite din vreme au de-a curmezișul pe brazda de am împrăștiat pe o suprafață pe 130 de hectare gunoși de grajd.

Totuși, înainte de a însămînța destul bolovăniș, s-au mai făcut două rora s-a ajuns la o fărâmițare după a doua discuire s-au înțeles condițiilor actuale, s-au pinat acum. De data aceasta patină, asigurînd astfel încercime de 6-7 cm, tîră a mai cu grapa. Noi socotim că șarținei vor putea reține în ele proteja firele răsărite în timp.

În vederea unei mai bune fiecărui brigadier a repartizat fiind făcuți răspunzători de ce executat, au muncit mai conșt.

Datorită acestor măsuri camînțării de toamnă.

directorul.

Gospodarul Iovian Moldovan din Făgăraș, după ce și-a schimbat calitatea, și-a tratat sămînța.

SCRISORĂ CĂTRE

Să știți că tractoristul A fost trimis la noi. E meșter mare la arat. Dar la năzbîții, și mai

Mai știți că-s necăjit. Pe-acest băiat cu ochi. El tihna șerilor ne-o. Cu un acordeon al sîi.

Se-așează pe-nserat la. Și scoate foc din cele. Și, vrei nu vrei, de e. Picioarele-ți pornesc în

Înspre grajdul. Zorii vișinii. De cu noaptea. A tătat o minză.

Suge. În penum. Că-l un bulgăre.

Luminos, grăjdul. Mai pe ceadă po.

Toată lumea pe cîmp

Zilele acestea de toamnă tîrzie i-a găsit pe colectivii din Baba Ana, raionul Mizil, în dîrdora trebilor, zorînd să mîntuiască muncile cit mai degrabă. Peste zi, în ograda colectivei nu găsești țipenie de om. Doar din cînd în cînd se aude zvon de glasuri și scriștii de care: sint colectivii ce transportă îngrășămintele naturale de la grajd pe tarlalele unde se însămînțează grîul și orzul de toamnă. Incolo un moșneag sprinten — paznicul g.a.c. „16 Februarie” — a rămas stăpîn pe aurul hambarelor doldora de bucate, pe care îi le arată fîlos, cu gesturi largi și fără economie de vorbe. Dacă-l întrebi unde-s colectivii, își plimbă privirea apoiasă către cele patru puncte cardinale și-ți răspunde:

— Pe cîmp, la muncă.

Apoi, după cîteva secunde, cu vocea pînă de mindrie, continuă:

— Toată lumea e mobilizată, că nu-i de glumit. I-am chemat la întrecere pe toți colectivii din regiunea Ploești și de... nu vrem să dăm cîstea pe rușine! Și, dacă iei lucrurile mai cu de-amanuntul, bagî de seamă că așa e: toți, cu mic cu mare, sint la treabă, muncind virtos, să fie exemplu pentru cei pe

care i-au chemat la întrecere pentru terminarea cit mai grabnică a campaniei agricole de toamnă. Au luat-o metodic, după ce au chibzuit cum să-și ducă treaba la bun sfîrșit. Au selecționat sămînța, să fie numai bob voinic, sănătos. Apoi au tratat-o cum scrie la carte, fi-

indcă au văzut în anul acesta, cu toate condițiile vitrege de climă, ce roade bune le-a adus pămîntul în care au semănat sămînțe bine selecționate și tratate.

Mai greu le-a fost cu aratul. Pămîntul, însetat de ploaie, s-a făcut ca osul. Dar, n-au așteptat să le vină ajutor din înalturile cerului. Au arat mai la suprafață și, îndeosebi, pe locurile unde au cultivat anul acesta porumb. Acolo pămîntul e mai moale, mai ospitalier pentru sămînță. De aceea, întii au cules porumbul cu coceni cu tot, apoi

au băgat tractoarele în brazdă, iar în pămîntul îngrășat cu vreo 20 vagoane de gunoși de grajd, au și început să semene grâu și orz de toamnă.

Seara, consiliul de conducere al gospodăriei prețaluiește munca de peste zi și face socoteala treburilor ce mai sint de împlini în zilele rămase pînă la îndeplinirea termenelor înscrise în angajament.

— Acum, că recoltarea porumbului și a celorlalte plante tîrzii e sfîrșită — propune Gheorghe Popescu, colectivist fruntaș și secretar al organizației de bază — să dăm bătaie la arat și însămînțat.

Toți sint de acord. Se repartizează brigăzile, atelajele, unelte și mașinile, în așa fel încît și sarcina însămînțării celor 180 de hectare de grâu și orz de toamnă să fie îndeplinită în termenul fixat în chemarea la întrecere, la data de 15 octombrie, așa cum a fost terminată la timp și recoltarea.

Colectivii din Baba Ana știu cit de important este să însămînțeze la timp și în cele mai bune condiții. Și-apoi, dacă au chemat la întrecere socialistă pe ceilalți colectivii din regiunea Ploești, ei vor să fie musai și primii.

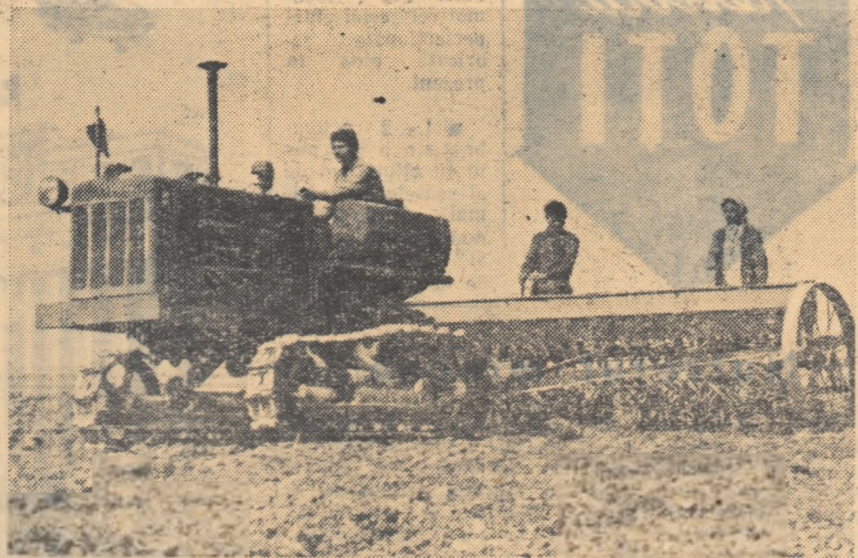
I. DRAGOMIRESCU

PIERDUTĂ

toamnă!

te lucrările

rit să lucreze ogoa-
grului semănat cele
și dezvoltare. Deci,
tractoarele noa-
discuind apoi
a această operație,
ha, superfosfați, iar
od.
că ogoarele aveau
discuiri în urma că-
ă a pământului. Abia
sămînțările care, po-
tfel decât obișnuim
sit numai mașini cu
emințelor la o adin-
urma semănătorilor
ămase în urma pa-
apa și vor putea
i.
ări a însămînțărilor,
pe tractoriști, care,
crărilor ce le au de

Colectiviștii din comuna Sprincenata, regiunea Pitești, însămînțează griul de toamnă în arătură bine pregătită.

De ce în raionul Găești s-a însămînțat numai trei la sută ?

In raionul Găești, campania de toamnă nu fusese încă „declanșată” pînă vineri 5 octombrie și ca urmare planul de însămînțări nu era realizat decît în proporție de... 3 la sută. Mulți tovarăși de la staturile populare comunale, punctele agricole și de la S.M.T. Greci, au privit cu neîncredere posibilitatea de a ara și semăna în „uscătură”. Neîncrederea combinată cu delăsarea, insuficiența preocupare pentru buna organizare a muncilor și pentru mobilizarea sătenilor sînt prezentate drept „condiții obiective” pe aici. Datorită acestor „condiții obiective” în aceeași zi de 5 octombrie, pe un traseu de cîțiva zeci de kilometri, care trece prin localitățile cîtorva mari comune cerealiere, — Slobozia, Ștefan cel Mare, Șelaru, Fierbinți, Vișina — nu erau în brazdă decît... 3 tractoare și un singur atelaj! Arau de semănat nici vorbă. Și nu se poate

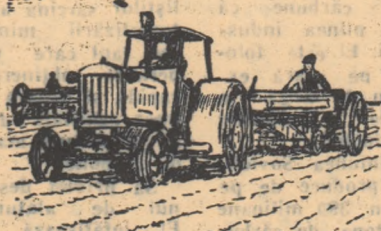
spune că n-ar fi avut unde, căci pământul și floarea soarelui fuseseră de mai bine de o săptămînă culese și duse acasă. Terenurile recomandate de Ministerul Agriculturii a fi arate și însămînțate în primul rînd, erau deci libere.

În Slobozia, oamenii nu li se împărțiseră nici cel puțin pianurile de cultură, nu se cunoștea situația fondului de semînțe (puterea de germinație etc.); nu exista o evidență a situației atelajelor din comună. Tovarășul Petre Dragomirescu, președintele statului popular comunal, nu tăcea altceva decît să se vaită că are atîtea treburi și totodată trebuie să mai „construiescă și sector socialist”. Preocupat de înființarea celei de a treia întreprindere agricole în comună, tovarășul președinte a uitat complet de însămînțări! Și așa, în timp ce președintele este ocupat cu „construirea socialismului” gospodăria agricolă colectivă din comună, care are la dispoziție o brigadă de tractoare de la S.M.T.-Greci, țere nuri liberate, sămînță și brațe de muncă, nu a însămînțat nici un hectar din cele 70 prevăzute în plan. Situație care de altfel nu-l îngrijorează nici pe tovarășul Gheorghe Stanciu, președintele gospodăriei.

Nu pot fi aduse laude nici celor chemați să sprijine prin conferințe, articole și panouri demonstrative, munca statului popular. Cei peste 15 învățători și profesori pe care li are Slobozia, sînt mult prea departe de asemenea „grijă”.

Am stăruit mai mult asupra acestor comune, deoarece starea de lucruri de aici — asemănătoare cu aceea din Ștefan cel Mare, Șelaru — oglindește situația pe raion.

După afirmațiile tovarășului Florescu, vicepreședintele comitetului executiv al statului popular Găești, de la 9-14 octombrie va fi o „săptămînă olenșivă”. Să nădărdim că în această „săptămînă olenșivă” planul de însămînțări va fi îndeplinit în ritmul imperios cerut de vreme, că în raionul Găești vor fi însămînțate toate terenurile bune de arat (și nu sînt puține), că arăturile și însămînțările se vor face potrivit condițiilor fiecărui tarlat, fiecărui perimetru.

E. CHELEAȘU

Folosiți timpul prielnic după ploaie!

Ploaia în toată țara. În cîmpia Bărăganului, de pildă, au căzut cantități de apă cuprinse între 5—25 de litri pe metru pătrat.

Ce trebuie făcut în zilele ce urmează? În primul rînd se cere o mobilizare generală a tuturor mașinilor și atelajelor, a tuturor brațelor de muncă în vederea folosirii din plin a fiecărui ceas bun de lucru. De acum se va putea ara și semăna în toate terenurile. Se recomandă ca arăturile bolovănoase, făcute pe uscăciune, să fie grăbate, discute sau lavălugite, fără a mai aștepta ca bolovanii să fie străpuși de umezeală în întreaga. Prin această lucrare terenul va fi fărîmițat și alinat, fapt ce va asigura păstrarea apei în sol. Această lucrare se recomandă îndeosebi pentru regiunile ce au fost mai mult bintuite de secetă ca de pildă Ploiești, București, Galați, Constanța, Pitești, Craiova și Timișoara. În regiunile unde arăturile au întîrziat și din cauza recoltării înceale a culturilor tîrzii — de exemplu Constanța, Galați, Timișoara și Oradea — se recomandă grăbirea executării arăturilor, care pot fi făcute chiar și la o a cincime mai mică dacă condițiile sînt de asemenea natură. Important este însă faptul că aceste arături să fie imediat grăbate pentru a se putea trece de îndată la însămînțări.

Pericolul ca semînțele să fie „mîștile” a trecut. Pămîntul nu-și va mai pierde atît de ușor umezeala. De aceea se cere ca terenul, o dată pregătit să fie însămînțat fără nici o întîrziere, mai ales cî după unele previziuni meteorologice perioada ploilor vor cădea ploi mari. Mai mult, în unele regiuni din nord se prevăd și dimineți cu îngheț și brumă locală. Temperatura cea mai scăzută va fi între minus 3 grade și 8 grade, iar cea mai ridicată între 13 și 18 grade.

Se recomandă ca acolo unde vor cădea ploi în cantități mari să se treacă și la executarea arăturilor adînci de toamnă.

Însă, pentru a cunoaște mai exact momentul potrivit pentru arat sau însămînțat pentru fiecare comună și tarlat în parte, este necesar ca pe lângă aceste indicații generale țaranii munșii să țină seama de înmărmările agronomilor din comune.

Oameni ai muncii de la sate! Folosiți fiecare ceas bun de lucru pentru a termina în cel mai scurt timp însămînțările de toamnă, chezășia pîinii anului viitor!

IARNA NU NE VA GĂSI NEPREGĂTIȚI

Și la Cristian, toamna își lăsase urnele pe costise, așternuse peste cîmpuri o diră de rugină abia simțită, apoi se dăduse la o parte făcînd loc unei zile de vară, întîrziată pe coclauri. Totuși cei de la gospodăria agricolă colectivă prinseseră de veste mai din vreme de apropierea toamnei și o așteptau așa cum se cuvine s-o facă niște gospodari pricepuți: cu grînele înmagazinate, cu furajul insilozat și cu grajdul pregătit să adăpostească vitele de ploaie și de frig.

Soarele lumina cu blîndețe curtea gospodăriei, unde brigadierul zootehnic Ilie Ciociu trebuia pe lângă silozul de furaj așezat chiar în gura grajdului: o groapă zidită cu cărămizi, adîncă de peste 4 m. lăță de 4 m. și lungă de 4 m. plină cu coceni tocați mărunț. Peste 60.000 kg. de furaj! Tov. Ciociu, ajutat de alți doi colectiviști, tocmai „astupau” silozul. Au întins mai întîi deasupra furajului carton gudronat; peste carton au pus pleavă de griu, apoi pămînt galben și apoi au întins deasupra nisip uscat. Trecîndu-și palma cu degetele întinse peste acest ultim strat, brigadierul zootehnic se uită la noi și vorbește:

— Spuneți și dvs. pe unde ar mai putea să pătrundă aerul umerd și frigul la furaj, dacă au fost așezate atîtea „straturi izolatoare”? Il fe-rești de aer și de frig, ai furaj bun. Nu-l feresti, omori vitele cu coceni mușcăți. Asta e! Și dincoace, în groapa astălaltă, zidită tot cu cărămidă, vom insiloza mai bine de 30.000 kg. de frunză de sfeclă.

Peretii interiori ai grajdului sînt dați cu lapte de var. Razele soarelui, pătrunzînd prin ferestre, luminează puternic staulule, iar cimentul

curat prinde și el ceva din lumina aceasta vie.

— Avem 21 de vaci cu lapte, 15 tineret, 2 boi, 27 cai de ham și 8 tineri. Grajdul este pregătit să-i primească îndată ce se strică timpul, se mindrește brigadierul — dar poftiți să v-arăt și porcii. Si adăugă rîzînd: „Trăiesc ca la pension!”

Trecem în alt grajd, aproape tot atît de mare și de luminos. Lîngă una dintre scroafe, 12 purcei se întrec la supt.

— Asta e maternitatea scroafelor. Sînt 20 cu toate. Dincolo avem 34 porci trecuți de un an. Toți sînt de rasă bună: Basna, York, Mangalița și încrucșări care au dat rezultate bune.

Afară a început să se întunece. Nori fumurii vin grămadă dinșore munți: Făgărașului.

— Ar fi bună o ploaie zdravănă, spune brigadierul Nicolae Stoică. Pămîntul-i cam uscat... Ceea ce nu ne-a împiedicat totuși să arăm și să însămînțăm. De acum poate să vină și timpul rău. Noi îl așteptăm pregătiți: în hambare avem 215.000 kg. de griu și orz de toamnă, 86.000 kg. de orz de primăvară, 42.400 kg. de ovăz și 10.000 kg. de alte boabe.

...Cînd am plecat, soarele era cam pe la nămiezi. În marginea satului aproape 200 de oameni scoteau cartofi, pe care îi încăreau în căruțe.

— Sînt ai noștri, ai colectiviștilor din gospodărie, ne lămurește cineva. Aici avem 30 de hectare semănaute cu cartofi, dar în cîteva zile îi gătăm. Treaba merge bine și repede. Căruțele colectivei din Cristian, regiunea Stalin, abia prididese să-i care în gropile pregătite mai dinainte pentru vremea iernatului.

MIHAIL POP

liza planul de însămînțări agricole de stat Fetești

Șinca Veche, raionul pe semînțe de bună

AREA UNEI FETE DIRECTORUL S.M.T.-ului

Flăcăii noștri, pin-acum,
Au fost cumiși. Flăcăi de treabă...
N-aveau curaj nici cît o babă —
Roșeau vorbind c-o fată-n drum.

Dar tractoristul ăsta șui
I-a cam stricat, o vîd prea bine,
Și parcă foc le-a pus în vine
Cu îndrăcitul viers al lui.

Și-așa, necaz după necaz
Ne-a tot făcut flăcăul care
La butonieră cu o floare
În S.M.T. se-ntoarnă azi.

amarnic să-l muștrați
se cade, pentru toate!
îmăvară, de se poate,
noi din nou să-l dați...

ALEXANDRU ZOTTA

MÎNZA

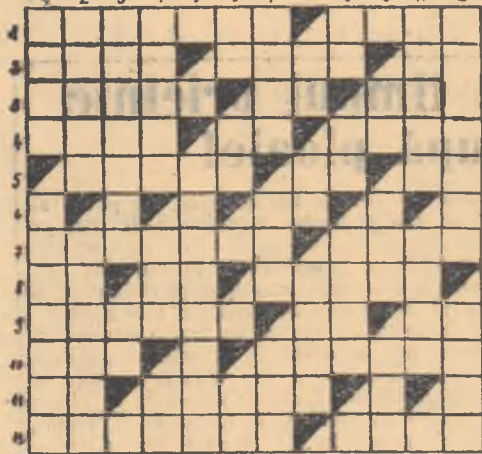
Cugetă că, de-ar fi mînza
Mare cît îi bucuria
El pe ulli chiar acum
Ar porai cu ea călare
Ca să vadă-ntregul sat
Cît e șarga de frumoasă,
Cît e satul de bogat l...

CRISTIAN ȘIRBU

SĂ CUNOAȘTEM UNIUNEA SOVIETICĂ

Cuvinte încrucișate

Prin
HARTA U.R.S.S.

Orizontal: 1. Capitala Uniunii Sovietice — Riu care izvorăște din lacul Ladoga 2. A suflat vântul lin — Riu din R.S.S. Kazahă care se varsă în Marea Caspică — Vas de pământ 3. Enigmă exprimată prin figuri — Două vocale — Arbore 4. Riu nenavigabil din Ural, regiunea Sverdlovsk — R — Capitala R.S.S. Letonă 5. A indica — Pronume personal — Frunțașă alfabeticului prelungită 6.

Afirmație 7. Oraș situat pe un afluent al Kliazmei, înzestrat cu o industrie textilă foarte dezvoltată — Butoi cu apă pe... două roți 8. Pronume personal — Ulpiu Popescu — Fluviu ce se varsă în Marea Neagră la est de Odesa. 9. Capitala R.S.S.A. Kabardine — Poseadă — Lev Krupenski 10. Fir de urzeală — A întovărăși 11. Ural, Kaukaz — Lac în istmul Kareliei 12. Insulă

în Marea Ohotsk — În ea se varsă fluviul Don.

Vertical: 1. Intinderi imense de apă (Caspică, Baltică, Azov etc.) — Capitala R.S.S. Lituaniană 2. Port la Marea Neagră — Riu pe care e situat orașul Ujum 3. Partea asiatică a Uniunii Sovietice — Notă muzicală 4. A îngriji de cineva — Pom din lemnul căruia se fac mobile — Pronume posesiv 5. Ce ține de tropice 6. Vește pe jumătate — Pronume personal — Este 7. Fluviu în Siberia care se varsă în Marea Ohotsk — Fluviu ce se varsă în Marea Azov — Cîntec 8. De două ori — Pronume personal — Riu care se varsă în golful cu același nume și pe care e situat orașul Kazacie 9. Poftim — Notă muzicală — Zis 10. Două vocale (vezi 3 orizontal) — Din nou — Plantă cerealiară 11. Fluviu ce se varsă în Marea Caspică lung de 3430 km. — Om învățat 12. Capitala R.S.S. Kazahă — Capitala R.S.S. Ucrainiană.

Cuvinte mai puțin cunoscute: EMBA, ISET, SAIMA, IANA.

Dezlegarea jocu ui din numărul trecut

Orizontal: 1. Arături — Orz 2. D — Cote — Vi — O 3. Ic — Catir 4. Nașă — Coceni 5. Creată — Ni — S 6. I — M — Mal — Van 7. Tăvălug — Mu 8. Gunoi — Croit 9. RT — Clară — NR 10. Iută — Căpițe 11. Unelte — Arat.

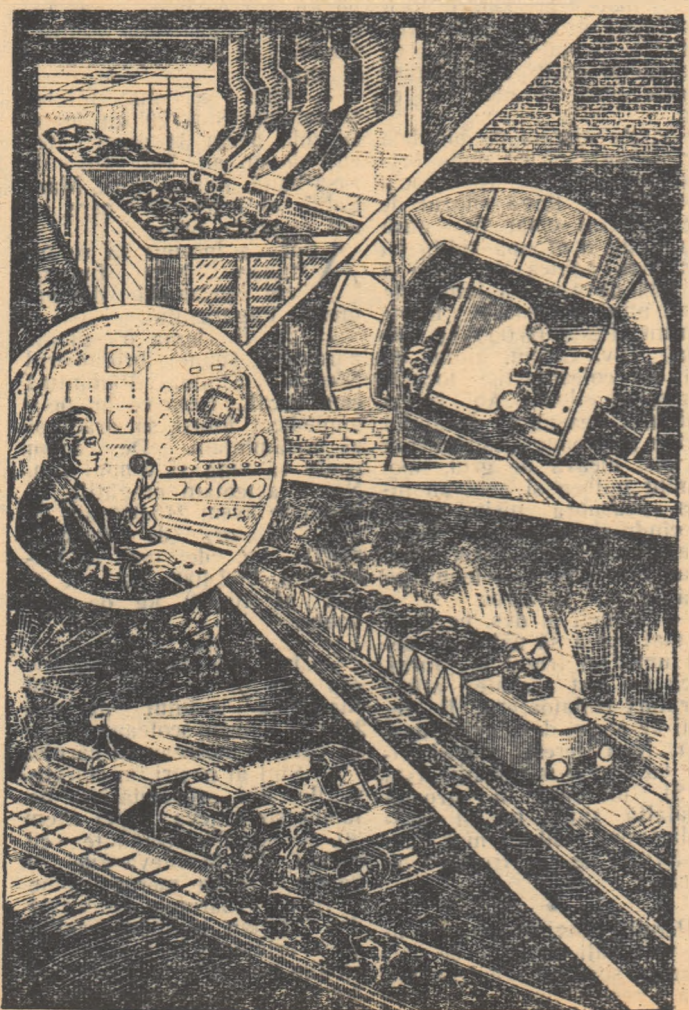
Vertical: 1. Adinci — Griu 2. R — Car — Tutun 3. Ac — Semăn — Te 4. Tocai — Vocal 5. Uța — Email — T 6. Re — C — Al — Ace 7. Conlucra 8. Vaci — Grapă 9. Oite — V — O — Ir 10. R — Însămînța 11. Zori — Nutreț.

Noi varietăți de griu

Selecționerii sovietici au creat două varietăți noi de griu de primăvară: „Drujba” și „Juyanka” desti-

nate regiunilor orientale ale U.R.S.S. unde au fost desțelenite noi întinderi de pământ. Aceste varietăți sînt

foarte rezistente la secetă, dînd în același timp o producție sporită la heclar

Nutrețul minune

Mulți dintre noi au auzit vorbindu-se de antibiotice, de aceste substanțe care distrug microbii, Ciupercile de mușcegai, care cresc îndeosebi acolo unde se dezvoltă din plin toți felii de bacterii, secretă anumite substanțe cu o puternică acțiune de nimicire a bacteriilor. Acestea sînt folosite pentru producția pe scară industrială a antibioticelor.

În urma unor îndelungate cercetări s-a stabilit că rămășițele provenite de pe urma producției de antibiotice, cuprind și materii nutritive.

Oamenii de știință din U.R.S.S. și-au pus în mod firesc întrebarea: nu poate fi oare folosită masa de ciuperci de muș-

cegai, rămasă de pe urma extragerii substanțelor antibiotice, ca adaus la nutrețul animalelor?

Pentru a determina puterea antibioticelor în creșterea și dezvoltarea mai rapidă a animalelor tinere, au fost folosite nu numai rămășițele produselor industriale ci și preparate pure de antibiotice și vitamina B12.

În sovhozul „Moslovo”, raionul Zaraisk, regiunea Moscova, s-au adăugat timp de două luni doze de biomicină la rațiile de hrană ale purcelilor. Fiecare purcel a căpătat în medie un spor de greutate de 3,2 kg. peste cel obișnuit, cheltuielile suplimentare nedeășind suma de 2,5 ruble de cap.

O antenă neobișnuită

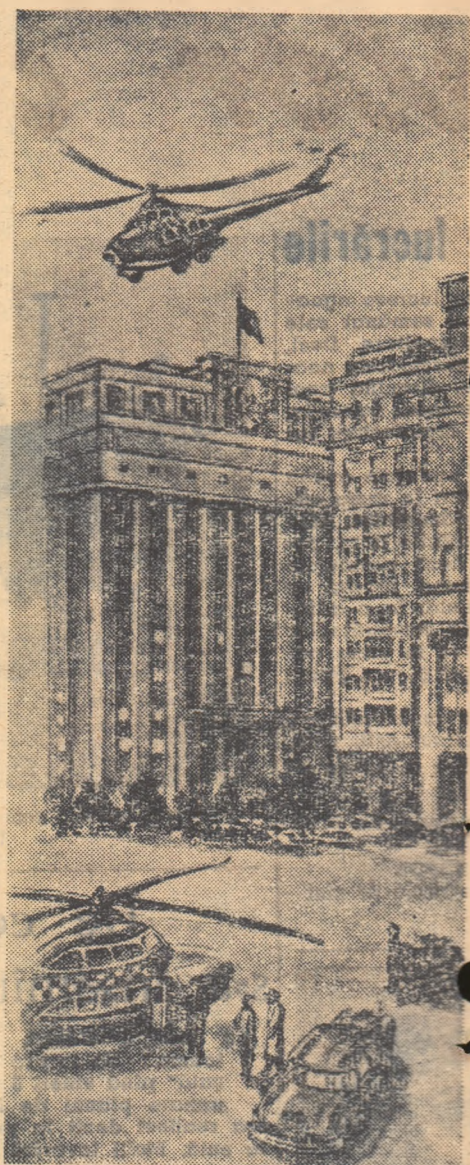
Pe acoperișul celui de al 25-lea etaj al zgîrie-norului care se înalță la Moscova în apropiere de Poarta Roșe, a fost montată de curînd o antenă uriașă de o formă neobișnuită. În fața zgîrie-norului se opresc numeroși trecători nedumeriți dornici să aștele la ce servește neobișnuita instalație

Iată despre ce este vorba: de aci pornește noua linie de transmisie care va uni Moscova cu Riazanul și va servi alt pentru convorbirile telefonice, cit și pentru emisiunile de radio și de televiziune

Lucrurile nu se reduc însă doar la atât. În mod obișnuit, atunci cînd un cetățean vrea să vorbească cu un alt cetățean dintr-un alt oraș, îl poate chema prin intermediul centralei telefonice. Numai abonații din același oraș pot forma numărul direct. Noua linie de transmisie aduce

însă o inovație. Fără intermediul centralei telefonice, abonatul de la Moscova va putea face direct numărul abonatului din Riazan și invers.

Trebuie să mai adăugăm că în același timp vor putea avea loc 24 de convorbiri telefonice.

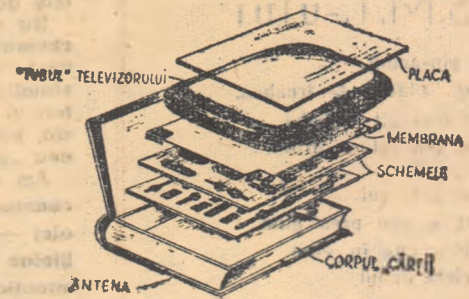

Helicoptere-taxi

Direcția centrală a aviației civile din U.R.S.S. a anunțat că în scurtă vreme legătura dintre Moscova și aeroportul Vnukovo se va face cu ajutorul elicopterelor. Aceste „taxiri aeriene” vor străbate distanța Vnukovo-Moscova în 8-9 minute, în timp ce cu mașina e nevoie de aproximativ un ceas pentru a ajunge din centrul orașului pînă la aeroport.

În afară de elicopterele pentru transportul pasagerilor, vor circula și elicoptere de poștă care vor decola direct de pe acoperișul Poștei centrale a cărei uriașă clădire se află în construcție.

Cartea care vorbește

Ce este această carte? E un nou tip de aparat de televiziune care are forma unei cărți. E deajuns să întorci un buton pe care scrie ce anume carte dorești să citești, te așezi apoi comod la masă, deschizi cartea și vezi în fața ta o pagină albă.

Și dintr-odată cartea începe să povestească, fie un roman, fie despre trecutul îndepărtat al planetei noastre. Rînd pe rînd, în fața ta, pe fiia albă, care nu e altceva decît un mic ecran de cinematograf, apare tot ce-ți povestește aparatul de radio. Apar eroii din cărțile tale preferate, animale preistorice, lupte și cetăți de mult sfărîmate...

Cartea aceasta minunată e aflată în studiu de experimentare. Toate aparatele sînt gata puse la punct. Inginerul Zdvialov lucrează de multă vreme la noua lui invenție. În curînd cartea care vorbește va putea fi consultată de mulți iubitori ai științei și literaturii!

Minele viitorului

Se spune, și pe drept cuvînt, despre cărbune că este piînea industriei. El este folosit pe scară extrem de largă în toate ramurile producției.

Uniunea Sovietică produce de pe acum 390 milioane de tone de cărbune pe an. Dezvoltarea rapidă a industriei țării cere însă o producție din ce în ce mai mare de cărbune. Tocmai de aceea

P.C.U.S. și guver-

pus sovietic au pus în fața specialiștilor sarcina automatizării minelor, fapt care va permite obținerea rapidă și ușoară a unor cantități din ce în ce mai mari de cărbune.

Să privim desenul de alături. El înfățișează o mină a viitorului apropiat, așa cum apare ea în proiectele în studiu ale oamenilor de știință și ale specialiștilor.

E de remarcat că în desen nu figurează decît un sin-

gur om: inginerul care în fața tabloului central de comandă conduce întreaga activitate a minei. Totul — abatajele, încărcătoarele, vagonetele — este automatizat!

Tradiționala lampă a minerului nu va mai trăi mult. Minerul nu va mai avea miinile negre de cărbune. El va fi un tehnician instruit, iar butonul de comandă va înlocui ciocanul de abataj! Aceasta va fi mina de cărbune peste cîțiva ani!

DIN TOATA LUMEA

IN VIZITĂ PRIETENEASCĂ

Posind in localitatea Ciang Cimsj din R.P.D. Coreeană, delegația țării noastre condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a fost întâmpinată de un bătrîn cu vorbele: „Prietenii, prietenii“, rostite în limba romînă. Cuvintele unui om simplu rostite din adîncul inimii, cuvintele unui frate și prieten.

Poporul coreean, ca și poporul nostru, face parte din marea familie a popoarelor care, înăturînd jugul robiei, au pornit să-și clădească o viață nouă, liberă și fericită.

Bravul și eroicul popor coreean, așa numesc oamenii muncii din țara noastră poporul țării „dimineșilor liniștite“. Anii întunecați ai războiului de intervenție imperialistă au adus mult prăpăd și pustiu în orașele și satele R.P.D. Coreene. Cu arma în mină, sprijinit de voluntarii marelui popor chinez poporul coreean nu s-a lăsat din nou rob. Lupta lui dreaptă a triumfat. Imperialiștii au fost nevoiți să renunțe la gîndul nebun ca prin foc și sabie să-și întindă iarăși stăpînirea peste R.P.D. Coreeană.

În anii acela de restriște, eroicul popor coreean a simțit alături ajutorul de frate și al poporului nostru. Despre sprijinul mărinimos, frățesc, pe care l-au primit din țara noastră au vorbit cu recunoștință conducătorii poporului coreean, oamenii simpli din orașele și satele R.P.D. Coreene în timpul recente vizite.

Primiți de la sosire ca niște buni prieteni, reprezentanții poporului nostru au fost înconju-rați pe tot timpul vizitei cu aceeași dragoste frățească. Locuitorii satelor au ieșit în întâmpinarea oaspeților romîni cu tradiționalele perne umplute cu orez din recolta nouă, coșuri cu

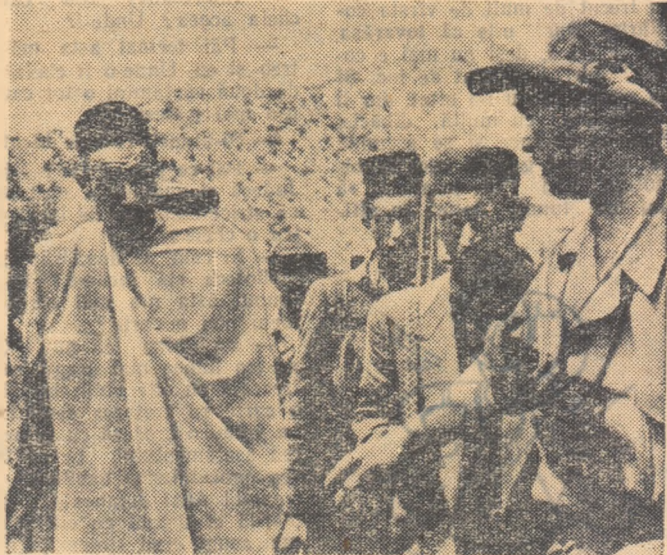
mere, obiecte de artă. Muncitorii din fabrici au împărțit din succesele muncii lor de reconstrucție pașnică a țării. Un tînăr inginer a rostit cuvîntul de bun soșit oaspeților și și-a arătat recunoștința pentru învățătura dobîndită în institutele din R.P.R. În orașelul Iongan, o femeie în vîrstă s-a apropiat de mașina în care se aflau tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Kim Ir Sen. Ea a înminat tovarășului Gheorghe-Gheorghiu-Dej o scrisoare în care se afla și o fotografie a fiului ei, actualmente elev la o școală medie din țara noastră.

Ca și în urmă cu cîteva luni, cînd țara noastră a avut drept oaspeți o delegație a R.P.D. Coreene, condusă de Kim Ir Sen, și în zilele de întoarcere a vizitei de către delegația noastră, prietenia frățească între popoarele noastre a devenit mai trainică de nezdruccinat. De-a lungul anilor, prietenia romîno-coreeană va rodi din ce în ce mai bogat spre binele popoarelor romîni și coreeani și al păcii.

Cu aceeași căldură au fost salutați reprezentanții poporului nostru și în vizita făcută în R.P. Mongolă.

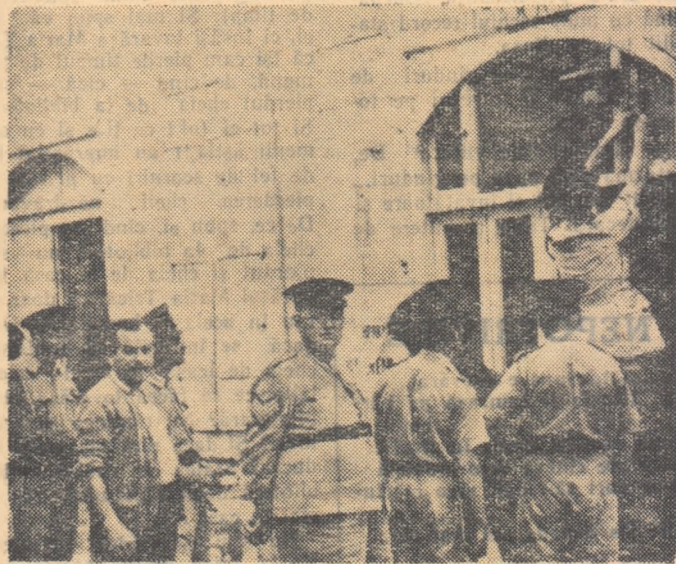
R. P. Mongolă face parte din familia frățească a țărilor socialiste. Stat tînăr, rod al Marelui Octombrie, Mongolia face pași însemnați în dezvoltarea economiei sale naționale. Între poporul romîn și poporul mongol s-au statornicit și se dezvoltă trainice legături de prietenie și rodnică colaborare. Vizita delegației Republicii Populare Romîne în R. P. Mongolă va întări mai mult prietenia frățească dintre popoarele romîni și mongoli.

Actualitatea în imagini

În Algeria poporul răzvrătit împotriva asuprii colonialiștilor francezi nu renunță la lupta sa sfîntă pentru dobîndirea independenței, cu toate că trupele franceze poartă aci un adevărat război de nimicire și efectuează zi și noapte arestări în masă.

În fotografie: țărani-patrioți algerieni, arestați și duși sub escortă la un comandament francez.

Toate încercările ocupanților englezi de a sugruma lupta patrioților de pe insula Cipru au dat greș pînă acum. Pînă și negustorii s-au alăturat luptei țărănilor și muncitorilor care-și apără cu curaj dreptul la independență și libertate. Ei au refuzat să-i denunțe pe patrioți, ceea ce a stîrnit și mai mult furia englezilor. Drept pedeapsă, poliția a închis zeci de prăvălii din orașul Nicosia, alungînd totodată multe familii de localnici din casele lor.

Fotografia noastră ți arată pe polițiști la lucru...

Partidul Comunist din Germania există și va continua să existe!

Autoritățile vest-germane au interzis samavolnic Partidul Comunist din Germania, dar ele nu pot și nu vor putea să frîngă voința de luptă a comunistilor germani pentru apărarea intereselor poporului. „Partidul Comunist din Germania există și va continua să existe!“, iată ce se poate citi în ziarele și afișele ilegale răspîndite din mînă în mînă în orașele și satele Germaniei apusene.

Pînă și numai acest fapt că, în plină ilegalitate, apar diferite ziare, publicații și manifeste comuniste și se difuzează cu orice risc, dovedește țaria P. C. din Germania.

Trotz Verbot - die KPD lebt!

Rasch lesen und weitergeben Die KPD ist da und bleibt da

Freies Volk

Zentralorgan der Kommunistischen Partei Deutschlands

11. Jahrgang Nr. 194 Witten September 1937 Preis: Soldatenlosgeld

Rettet den Jahrgang 1937

Der Bundesrat hat die KPD verboten. Sie ist aber nicht verboten und wird weiterleben. Die KPD ist da und bleibt da.

Sol bulle - Nr. 600 den deutschen Freiheitskämpfern auf der Weltweite

Ziarul „Freies Volk“ este căutat și citit de toți germanii cinstiți. Deși se tipărește și este difuzat pe ascuns, ziarul pătrunde pînă în cele mai îndepărtate sate ale țării.

A. VASILESCU

Coasta de AUR

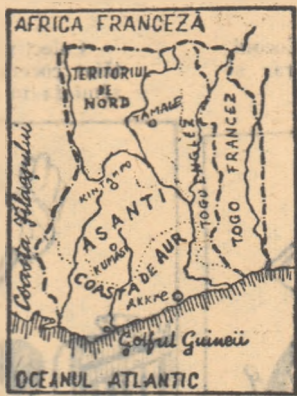
Cînd, în urmă cu 500 de ani, primii navigatori portughezi au poposit în Golful Guineei, pe litoralul apusean al Africii, localnicii le-au ieșit în întâmpinare cu nisip aurifer. Uimiți de acest prim contact cu aurul ca și de zăcămintele numeroase de aur, diamant și minereuri de mangan întîlnite în interiorul țintului descoperit, corăbierii portughezi au dat acestor locuri numele de Coasta de Aur.

Situată în partea de mijloc țărmului apusean al Africii, Coasta de Aur cuprinde un teritoriu de 203.700 kilometri pătrați. Aci trăiește o populație de 4 milioane și jumătate de locuitori, în marea lor majoritate de culoare neagră. Capitala țării este portul Akra.

Dacă ar fi să amintim numai însemnatele zăcăminte de minereuri pomenite mai sus și tot ne putem da seama de ce colonialiștii englezi au ținut ca prin foc și sabie să pună stăpînire pe Coasta de Aur. Dar nu trebuie uitat că această țară este și cea mai mare producătoare de cacao din lume. Părăsind litoralul — ținut mlăstinos și neospitalier — în interiorul țării vaste savane (regiuni cu terburli înalte) și pădurile tropicale cu esențe prețioase pentru industria mabilei.

Marile avuții ale Coastei de Aur au adus numai necazuri populației băștinașe.

Veacuri de-a rîndul populația Coastei de Aur a fost pentru aventurierii din lumea întregă o sursă pentru tilhărescul negoț de robi. Negrii duc și acum o viață de mizerie. Lucrînd în condiții grele în mine sau pe plantațiile de cacao, negrii primesc pentru munca isto-

itoare pe care o depune, un salariu de nimic. Tuberculoza și alte boli fac ravagii. Abia la 22.000 de persoane întîlnești un medic. Cît despre lipsa de cultură care domnește în această țară este de aiuns să amintim că sînt regiuni unde nu există mai mult de 2-3 ștutori de carte la 1000 de persoane.

Ocupația colonialistă n-a putut însă înăbuși lupta de eliberare națională a populației băștinașe. Optzeci de ani le-au trebuit colonialiștilor englezi pentru a supuna regiunile interioare ale Coastei de Aur. Dorința de liber-

tate a triburilor băștinașe a răzbit încă în anii de după primul război mondial și s-a întîlit în anii de după cel de-al doilea război mondial.

Ținîndu-se ca nu cumva să fie izgoniți și din această țară, colonialiștii englezi au pîșit cu cale să acorde, chipurile, de „bună voie“, independență politică Coastei de Aur. Mărinimia colonialiștilor este însă o mărinimie silită. Ea a fost impusă de avîntul mișcării de eliberare națională eăreia oricum colonialiștii englezi nu-i puteau face față multă vreme, oricite vicieușuri ar fi folosit. Monopolurile engleze încearcă să stăpînească și pe mai departe din punct de vedere economic Coasta de Aur, cu speranța că nu vor scăpa din mînă marile avuții ale acestei țări, după care iinduesc și monopolurile americane.

După Maroc, Tunis și Sudan, Coasta de Aur este alt stat din Africa care-și dobîndește independența politică. Noul stat se va numi de acum înainte Gana, după vechea denumire ce o purta înainte de invazia colonialiștilor europeni. Evenimentele dovedesc că populația de culoare neagră din Africa își cere cu putere dreptul la viață. Africa se trezește. Rîndușile colonialiste devin din ce în ce mai subrode și în această parte a lumii.

In raid, cu acul și cu sfatul Să ajutăm însămînțatul!

(prin unele comune din raionul Oltenița)

In loc să se ocupe de campanie, tractoriștii Savu Anghel și Oprea Ivan de la S.M.T. Ulmeni, lasă tractoarele în părăsire, motivînd că vor să se facă șoferi.

Cheia năzdrăvană

Cine n-a cunoscut în copilăria lui jocul atît de zburdalnic, care se cheamă „de-a v-ați ascuțitea”? Mulți poate că l-au uitat pentru că au trecut de mult de vîrsta copilăriei. Dar uite că tovarășa Maria Trică, deși nu mai e copilă, nu l-a uitat de loc. Și nu numai că nu l-a uitat, dar îl și practică cu multă dibăcie. Face ea ce face și se ascunde de n-o mai găsești nici la bibliotecă, nici la școală, să dai cu tunul. Astfel, în ul-

mele două săptămîni s-a ascuns atît de bine, încît a realizat o adevărată performanță, depășind cu mult vechiul record stabilit tot de dînsa.

— Și acum ce gînduri de viitor aveți? o întrebai pe tovarășa Trică.

— Gînduri de viitor? De, asta mă cam pupe pe gînduri... Vedeți, eu sînt și învățătoare și bibliotecară. Timp și putere de

muncă aș avea eu și pentru una și pentru alta. Dar viitorul meu depinde de o singură cheie, îmi răspunde tovarășa Trică.

— Interesant! Dar care e cheia aceea? Unde-i?

— Păi tocmai asta mă întreb și eu, Unde-o fi cheia? Că de două săptămîni o tot caut și n-o mai găsesc...

— Și-atunci, ce-i de făcut?

— Păi ce pot să fac? Nimic! Judecă și dumneata: nu-i păcat să strici bunătate de lacăt pentru o cheie?

— Și cum, de două săptămîni biblioteca stă închisă? În tot timpul asta n-a mai cerut nimeni nici o carte?

— Ba bine că nu! Cînd mi-era lumea mai dragă, mă și trezeam cu cite unul: ba dă-mi o carte cu tratarea semințelor, ba vreau o broșură cu respectarea asolamentului, ba cu facerea ogorului... O babilonie întreagă! Auzi dumneata: să-și piardă ei timpul cu cititul tocmai acum, cînd sîntem în plină campanie de însămînțări!?

Ce puteam să-i mai răspund la asemenea întrebare? Să-i fi spus ce părere au oamenii despre asta? Păi, oamenii ar fi tare bucuroși să-și „piardă” nițel timp și cu cititul (dacă asta se poate numi „pierdere” de timp). Și mai spun că nu, ei, ci însuși tovarășa Maria Trică își cam pierde timpul de poimană, de cînd — cică — și-a pierdut cheia de la bibliotecă. Și tot ei (of! ce ție-e și cu oamenii ăștia!) au imprăștiat fel de fel de scorniri cu privire la pierderea cheii năzdrăvane. De ce, spun ei, cînd s-a pierdut cheia de la bibliotecă nu s-a pierdut și cheia de la casa tovarășei Maria Trică, că doar erau în același buzunar? Dar dacă se întimpla să-și piardă cheia de-acasă, în locul celeilalte, ce se făcea tovarășa bibliotecară? Nu răminea pe drumuri? Și dacă răminea, unde se ducea? Stătea ea închisă în bibliotecă două săptămîni, cit a stat în casă?

Nu știu ce crede tovarășa Maria Trică despre aceste păreri ale oamenilor, dar părerea mea este că ar trebui să găsească mai repede cheia... problemel.

P. TELEMAN

— Astea-s motoare de nasul nostru? Nici șarțeci la oră nu pot să prindă!

Consiliul de conducere al cooperativei din comuna Mănăstirea, în frunte cu președintele Stan Gărvăneanu și vicepreședintele Sofii Iordache, nu se îngrijesc să aducă cele necesare pentru însămînțări.

— Abavit? N-avem! Cere și dumneata altceva, că doar avem atîtea!...

NEPOTRIVIRE

Nu întotdeauna e adevărat Că „femeia îl urmează pe bărbat”.

După cum se spune în zicală. Dacă are cineva vreo îndoielă Și-ar dori să-i dau vreo mărturie,

Uite jos dovada cea mai vie:

Tovarășa Cecilia Constantin, tehnician agronom din comuna Ulmeni, iese rar pe teren, în loc să ia pildă de la soțul ei, care este unul din cei mai buni mecanizatori de la S.M.T.

TREI SURATE

CRONICA RIMATA

dedicată Brigăzii Nr. 11 de la S.M.T. Ulmeni, condusă de Gheorghe Ristea care a terminat planul anual de arături încă de la 3 octombrie.

Au ieșit suratele în drum lscodînd cu ochii pînă-n zare. Negricioși, din cîmp acum, acum Vin iubiții lor de la tractoare.

Zice una: — Eu, surată. I-am gătit plăcinte cum îi plac. Îl așteaptă... de-ar veni o dată Că le țin de-o oră sub capac!

Alta sare: — Eu i-am pus pe masă Un buchet frumos de trandafiri... Parcă-l văd, cînd va să intre-n casă, Cum îl joacă zimbete-n priviri.

Una doar, cu-o floare în cosiță: — Cu al meu eu nu știu ce mă fac! Căutai, da-n nici o grădiniță N-am găsit, surate... liliac!

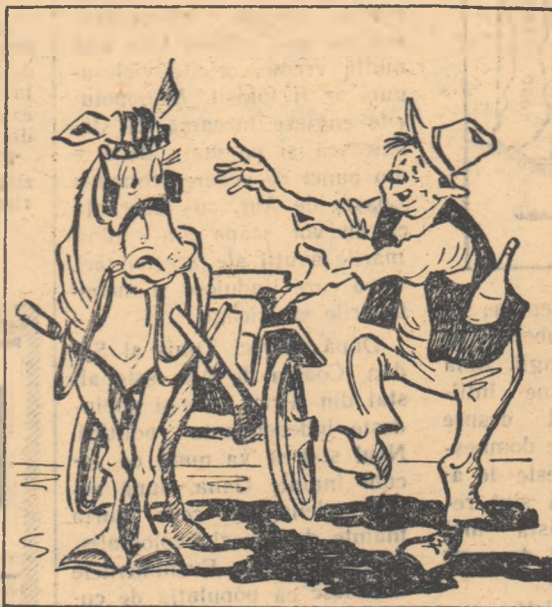
— Liliac! — se miră celelalte. Asta e de-acuma prea de tot Ghiocci n-ai vrea să-i dai, incalte? Te-ai sucit nițel la cap, socot.

— Ba de loc, sînt sănătoasă tîm, Văd că toamna vine cu alai, Dar al meu, suratelor, vă spun Ară pentru viitoarea lună mai!

ST. BALACIU

Șeful punctului agricol Mănăstirea-Coconl, tov. Teodor Călugăroiu iese pe teren rar și atunci pentru alte motive.

Colectiviștii de la „1 Mai” Ulmeni nu tăiat cocenii pentru a se putea apoi ara și sămînța în porumbiște.

— Spune drept, băiatule: se cunoaște că iar am făcut teren?

Desene de H. LERU

— Stai așa! Dacă nu se grăbesc cei de la colectivă, pe tine ce te-a găsit?